

Bestemmelse, og skal til tredje Behandling fremkomme med et Forslag om saadanne instruktorske Bestemmelser.

Ordføreren: Udvalget har antaget, at Indenrigsministeren ikke behøvede en særegen Bemærkning til at udstede instruktorske Bestemmelser, naar han ikke foreskrev Noget, der laa udenfor Loven. Det er kun Regnskabsformen, som vi have meent burde reguleres, og det er, som den ærede sidste Taler sagde, fordi vi meente, det var heldigt, at der fra den høieste Autoritet udgik saadanne Bestemmelser i et Cirkulære, at, som den ærede Taler udtrykte sig, alle Ræmnerregnskaber kunde føres paa een og samme Maade efter et og samme Skema. Hvorvidt der, efter den ærede sidste Talers Ytringer, maatte være Anledning til at formulere Forslaget noget anderledes, skal Udvalget tage under nærmere Overveelse, men jeg for mit Vedkommende anseer det ikke for hensigtsmæssigt at gjøre en bestemt Indstilling om dette Punkt. Udvalget har heller ikke stillet noget Forslag, men kun benyttet Leiligheden til at underrette den høitærede Minister om Thingets Mening i denne Sag og forøvrigt overladt til ham at ordne Sagen paa den Maade, han anseer heldigt, idet man ikke anfaaer det for magtpaaliggende, om Ræmnerbøgerne bleve indrettede paa den eller den Maade, naar de blot bleve eens indrettede.

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at et Forslag, der kun foreligger i Motiverne, ikke er noget Forslag til Thinget.

Beskyldning: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning i Anledning af de Ytringer, der ere fremkomne, at det ikke er mig ganske klart, naar man taler om Ræmnerens Regnskab, om derved menes hans Regnskabsbøger eller det Regnskab, han aflægger for hele Aaret. Derfor som man mener det sidste, da er det klart, at det maa slutte sig til det affattede Budget. Naar man altsaa forlanger, at Indenrigsministeriet skal have Indseende med, at Ræmnerens aarligt aflagte Regnskab er vel affattet, bliver det igrunder det samme, som at sige, at In-

denrigsministeriet skal foreskrive, i hvilken Form det aarlige Budget for Kjøbstæderne skal affattes. Det forekommer mig imidlertid, at det er Noget, som ligger udenfor Ministeriets egentlige Opgave, idet dette derved vilde komme til at gribe ind i selve Kommunalbestyrelsens Omraade. Jeg mener naturligtvis ikke dermed, at det ikke skulde være ønskeligt, at baade Budget og Regnskab ere affattede i saa god en Form og saa tydelige som muligt; men det forekommer mig ikke, at det er rigtigt at søge det opnaaet ad den Vej, som er foreslaaet. Menes der derimod ved Ræmnerens Regnskab hans Regnskabsbøger, ja, saa kommer man ind paa en heel Bogholderisag og det vil blive en temmelig vanskelig Opgave, idet disse jo maae stille sig ganske forskjelligt i de forskjellige Kjøbstæder og rette sig baade efter de Indtægter og de Afgifter, som Kjøbstaden har. Hvorvidt Kjøbstæderne vilde søge Veiledning i saa Henseende hos de dygtigere Mænd i dette Fag, bliver en ganske anden Sag, og det vilde de vistnok med Lethed kunne gjøre, under alle Omstændigheder gennem Indenrigsministeriet; men det maa overlades til de vedkommende Kjøbstæders egen Omfarg, om de vilde gjøre det eller ikke. — Da jeg nu engang har taget Ordet, skal jeg dog tilføie en Bemærkning i Anledning af en Ytring af den ærede Ordfører (Singerslev), som gik ud paa, at Konsumtionen var bleven ophævet som en Erstatning til Kjøbstæderne, fordi man havde paalagt dem Bærnepligten. Jeg troer ikke, at denne Anskuelse er rigtig. Jeg antager, at da man udvidede Bærnepligten til alle Statens Undersaatter, laa der en ganske anden Anskuelse til Grund derfor, den nemlig, at det paaligger enhver Mand at værne om Statens Sikkerhed. Konsumtionens Ophævelse grundede sig, saavidt mig bekjendt, ogsaa paa en ganske anden Anskuelse, nemlig den, at ved Konsumtionen hæmmedes Forbindelsen mellem By og Land, hvorfor den var til megen Skade, og da man paa anden Maade kunde dække Indtægterne deraf, valgte man at ophæve den. Jeg har blot villet gjøre denne Bemærkning, fordi jeg ikke anfaaer det hensigtsmæssigt, at en saadan Ytring kom frem, uden at blive modsagt.